

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La casa comuna

Iniciem el mes de setembre amb una jornada per reflexionar sobre el medi ambient, la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, que enguany té com a tema: «Jubil·leu per la Terra». Iniciem el *Temps de la Creació*, una iniciativa que se celebra cada any des de l'1 de setembre fins al 4 d'octubre, festa de sant Francesc d'Assís. Aquesta proposta, organitzada pel Dicasteri per al Servei del desenvolupament humà integral del Vaticà, ens convida a unir-nos a la família de tots els cristians per pregar i actuar en benefici de la casa comuna.

Enguany, a més, la iniciativa té lloc durant la celebració del cinquè aniversari de la carta encíclica *Laudato si'*. En aquest document, el papa Francesc ens convida a tots a comprometre'ns a estimar i a protegir el nostre planeta i tota la vida que s'hi alberga. Hem de tenir especialment cura de les persones que hi habiten i vetllar per la seva dignitat; elles són les criatures principals de la creació.

Vivim un temps de pandèmia en què hem après fins a quin punt depenem els uns dels altres, ja que ca-

da cop som més conscients de les interaccions entre tots els éssers vius de la creació. Si som solidaris, podem ajudar a salvar vides. Per exemple, si complim les mesures de seguretat i higiene frenem el contagi del coronavirus. Si nosaltres ens protegim, protegim els altres. Aquest sentit cooperatiu també és necessari en la nostra relació amb el medi ambient: si cuidem el planeta ens cuidem a nosaltres mateixos. Els éssers humans som éssers socials, relacionals i, per tant, necessitem la comunitat per assolir la nostra plenitud. Es pot dir que tots estem connectats, perquè tots som fills d'un mateix Pare creador.

Si cuidem la Terra, estem fent possible la vida. La recent exhortació apostòlica del papa Francesc amb el títol *Estimada Amazònia* ens anima a accelerar els passos cap a nous camins per a l'Església i per a una ecologia integral. El papa ens adverteix: «No hi haurà una ecologia sana i sostenible, capaç de transformar quelcom, si no canvien les persones, si hom no les estimula a optar per un altre estil de vida, menys voraç, més serè, més respectuós, menys ansiós, més fratern» (*Estimada Amazònia*, 58).

Confio que aquest *Temps de la Creació* ens ajudi a adonar-nos que

«viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu és part essencial d'una existència virtuosa, no consisteix en quelcom opcional ni en un aspecte secundari de l'experiència cristiana» (*Laudato si'*, 217).

Benvolguts germans i germanes, tinguem cura de la nostra germana terra. I demanem al Senyor que ens hi ajudi: Pare del cel i de la terra, que el teu Esperit faci renéixer la creació (cf. *Salm* 104,30), i que la força del teu amor ens animi a cuidar la vida i la bellesa de la casa de tots. T'ho demanem en nom d'Aquell que va proclamar la Bona Nova de l'Evangeli a tot el món.

ACTUALITAT

Missa en memòria del bisbe Pere Casaldàliga

La celebració a Barcelona en memòria del bisbe claretà Pere Casaldàliga i Pla, tindrà lloc el 8 de setembre, coincidint amb els 75 anys de la seva primera professió com a missioner claretà i un mes després de la seva mort a Batatais, al Brasil. En la diada de la Mare de Déu de setembre de l'any 1945, Casaldàliga va fer els vots com a religiós en la congregació fundada per sant Antoni Maria Claret. La missa s'emetrà en directe pel canal YouTube dels Missio-

ners Claretians de Catalunya i per Ràdio Estel, a les 18.30 h. A través de l'emissió de l'eucaristia, es proposa unir-se virtualment a la pregària en aquesta celebració. Els Missioners Claretians i l'Associació Araguaia amb el Bisbe Casaldàliga preveuen organitzar més endavant un altre acte de memòria i d'homenatge d'aquest religiós, que morí el passat 8 d'agost als 92 anys, quan la situació sanitària faciliti actes amb més aforament.

ENTREVISTA

Estudiar Gaudí

ROSA RIBAS GARRIGA

El dimarts 8 de setembre es crearà el «Centre Internacional d'Estudis Avançats Antoni Gaudí i els seus col·laboradors», que pretén ser un àmbit de trobada d'estudiosos de tot el món sobre la seva obra. Serà gestionat per l'Ateneu Universitari Sant Pacià i per la Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, on hi tindrà la seu; mentre que la direcció acadèmica dependrà de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes (AUSP). La Dra. Rosa Ribas és la secretària general de la Facultat Antoni Gaudí.

Quina funció i quins objectius tindrà aquest centre?

La finalitat és donar la màxima difusió a l'obra gaudiniana. El centre té per objectiu la contribució a l'estudi i la comprensió de la persona i l'obra d'Antoni Gaudí i de les aportacions dels seus col·laboradors. Es proposa impulsar la recerca de caràcter científic que permeti aprofundir en les seves múltiples aportacions realitzades a l'arquitectura, a la simbologia religiosa i a l'art.

La fe de Gaudí queda plasmada en la seva obra?

De fet, les més de cent obres dissenyades o realitzades per Gaudí tenen com a característica comuna l'extraordinària conjunció entre una tècnica arquitectònica excepcional i una simbòlica que s'arrela, en molt bona part, en el misteri cristià. L'exemple més remarcable és, indubtablement, la Sagrada Família, on eleva la geometria a nivell de la teologia. Per a Gaudí, la utilització del parabolòide hiperbòlic simbolitza la Trinitat.

Comprendre l'obra de Gaudí ens pot fer créixer en la fe?

Gaudí era profundament religiós i va posar la seva imaginació i talent al servei de la fe cristiana. En les seves obres, la tècnica, l'estètica i la religió s'unifiquen magistralment evocant sempre a la natura com la màxima creació divina. Entrar a la Sagrada Família, comprendre el seu simbolisme i deixar-se embolcallar per la simfonia de colors dels seus vitralls no deixa ningú indiferent.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Entorn a un recordatori de primera comunió

Fa unes setmanes, un amic de la família em mostrà un recordatori antic de primera comunió, de sis per vuit centímetres, de fa seixanta-sis anys: era de la meua primera comunió. Estètica del moment. A l'anvers, la imatge de Jesús i Joan evangelista, recolzat en el pit del Senyor, el pa i una copa de vidre amb el vi, tot sobre una insinuada taula amb estovalles blanques. Les imatges, repentines, de faccions agradables i colors càlids, dibuixades amb traça. Darrere, al revers, un text senzill, auster però ric en informació: Record de la primera comunió del nen... alumne de l'escola Mossèn Pius Bosch, celebrada a l'església parroquial de Santa Maria del Taulat, el dia 10 de juny de 1954. Any Sant Marià. Barcelona.

Retrobar el recordatori, aturar-me una estona, refer el moment, la celebració, la nau de l'església que em semblava molt gran —ho és, però potser no tant com jo ho mesurava en aquell moment—, el senyor rector i el senyor vicari —persones properes i admirades—, el vestit d'home gran amb corbata i guants que em van comprar, la creu daurada al pit, el devocionari nacràt, la celebració familiar, la visita als familiars i amics propers, tan prò-

pia d'aquells temps. La doble filera de nens que entrava amb solemnitat assajada, les mans juntes davant del pit. I un record important, la catequesi —que anomenàvem catecisme—, cada diumenge a les quatre, a la nau parroquial, en grups d'una quinzena, en quatre bancs formant un quadrat. Un dels catequistes portava pantalons de golf. Jo pensava que, quan fos gran, també en portaria. Van deixar de ser moda i mai en vaig portar. Record, també, per les sessions de cinema o de teatre, a càrrec dels catequistes, quan acabava la sessió catequètica... molts records de fets, persones, entorns, sentiments i vivències.

«Aquest és el pa que ha baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,58). El primer dia que m'acostava a la taula de Jesús per rebre el pa de l'Eucaristia era un dia esperat, pensat i preparat. Han seguit moltes comunions, amb Ell sempre present disposat a entrar en la meua vida. El meu acolliment més treballat, més conscient de la necessitat que en tenim. Aquells anys eren anys grisos, però aquell dia va ser lluminós!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Natividad de Santa María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El nacimiento de María, que celebraremos el día 8, nos regala una visión de esperanza, una perspectiva de ser para el Señor, como verdadero y único centro de nuestra vida.

Todos hemos sido soñados por Dios y Él nos ha dado nuestra vida y su Vida. Como a su Madre, nos ha regalado unos dones para nuestro futuro, el de nuestros hermanos y su gloria.

Ante un día que se inicia, ante la programación de un curso, ante la preparación de algo nuevo, ante la resolución de problemas o sufrimientos, ante una vida que florece, miremos a nuestra Señora desde su infancia. Ella es entrega a la voluntad de Dios, confianza, oración, servicio a los hermanos, vida de familia.

Conducidos por el amor del Señor, sus padres, que la hicieron crecer,

acompañaron su camino de fe. «Dichosos los que encuentran en ti su fuerza al preparar su peregrinación!» (salmo 83). Los niños que crecen, nuestros días que comienzan, las labores que se inician lo hacen conducidos por el Señor. Él «da la gracia y la gloria».

Dice el Papa que «la oración siempre vida» y por eso es muy importante «enseñar a los niños a rezar. A hacer bien la señal de la cruz, porque es la primera oración. Las primeras oraciones aprendidas de niño permanecen en el corazón, porque son una semilla de vida, la semilla del diálogo con Dios» (27-05-20).

Pidamos a María que nos ayude a vivir en continua fidelidad a la oración y a caminar por las sendas del Señor en cada nueva etapa de la vida.

Lectures de la missa diària i santoral

7. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1Co 5,1-8 / SI 5 / Lc 6,6-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. ■ Dimarts [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: 1,18-23)]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Dimecres [1Co 7,25-31 / SI 44 / Lc 6,20-26]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Santa Felícia, mr.

10. ■ Dijous [1Co 8,1b-7.11-13 / SI 138 / Lc 6,27-38]. Sant Nicolau de Tolentino, prevere agustinian. Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr. dominicà a Nagasaki (1622), nat a la Jana (Maestrà). Beat Francesc Gárate, rel. jesuïta, d'Azpeitia.

11. ■ Divendres [1Co 9,16-19.22-27 / SI 83 / Lc 6,39-42]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Dissabte [1Co 10,14-22 / SI 115 / Lc 6,43-49]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions. Sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinian, a Sant Joan de les Abadesses.

13. ■ † Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,33-28,9 / SI 102 / Rm 14,7-9 / Mt 18,21,35]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.

DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meua. Si jo amenaço el pecador amb la mort, i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teua vida».

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat un germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n amb la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà.

Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo soc enmig d'ells».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Esto dice el Señor: «A ti, hijo de hombre, te he puesto de centinela en la casa de Israel; cuando escuches una palabra de mi boca, les advertirás de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", pero tú no hablas para advertir al malvado que cambie de conducta, él es un malvado y morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre. Pero si tú adviertes al malvado que cambie de conducta, y no lo hace, él morirá por su culpa, pero tú habrás salvado la vida».

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás», y cualquiera de los otros mandamientos, se resume es esto: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano peca contra ti, repréndelo estando los dos a solas. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otro o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano.

En verdad os digo que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en los cielos. Os digo, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre que está en los cielos. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos».

«Si fa cas de tu, t'hauràs guanyat el teu germà»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El capítol 18 de l'Evangelí de Mateu està dedicat a la relació entre els membres de la comunitat cristiana. En ell s'exhorta a acollir els petits, és a dir, els nou-batejats, els qui encara tenen una fe tendra i es poden escandalitzar fàcilment. També se'ns exhorta a posar-nos a disposició dels altres, per poder entrar així al Regne del cel.

En el fragment evangèlic d'avui se'ns parla de la correcció fraterna. A la comunitat cristiana tots som responsables de tots; per això som responsables de la conducta dels altres membres de la comunitat i, per això, estem obligats a reprendre a qui no obra adequadament.

L'experiència ens diu, però, que no sempre el germà està disposat a escoltar, a reconèixer el seu error i a convertir la seva conducta. És per això que el text evangèlic ens proposa un procés en tres temps: la correcció privada, la correcció pública i l'expulsió comunitària. Quan el germà que no obra correctament no ens fa cas, aleshores hem de cridar un o dos més, per tal de parlar amb ell i insistir-hi; d'aquesta manera s'acompleix el que el mateix Jesús diu al final del fragment: «On hi ha dos o tres units en el meu nom, jo hi soc present». En aquest cas, Jesús es fa present per recolzar la comunitat que vol corregir el germà. Si tampoc no fa cas, caldrà expulsar-lo.

Ens pot semblar dura l'expulsió, però per a Jesús no hi ha mitges tintes. Ell viu amb radicalitat i exigeix la mateixa radicalitat a cada un dels seus deixebles, a cadascun de nosaltres. El perdó s'atorga sense mesura a qui es converteix del seu pecat, però no a qui s'hi entesta.

Jesús ha donat als seus la capacitat de lligar i de deslligar, a fi de poder testimoniar amb claredat i transparència el seu Evangelí davant del món, amb les nostres paraules i amb la rectitud de la nostra conducta. És la capacitat que ens concedeix el Senyor, per tal de construir com a comunitat el grup de deixebles.

És per això que Jesús s'identifica amb la comunitat reunida en nom seu, per petita que sigui —de dos o de tres. No ens ha de fer por viure la fe en comunitats petites, basta que hi hagi dos o tres perquè el Senyor s'hi faci present. Jesús, a diferència de nosaltres, no està preocupat per la quantitat sinó per la qualitat dels membres de la seva comunitat. Donem nosaltres la talla de bons cristians?

Agenda

Catequesi postcomunió Edge-Life-teen. A partir de l'1 de setembre s'han obert les inscripcions per a aquesta catequesi, a la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299 - Roger de Llúria, 70), dirigida de manera específica a nois i noies de 10 a 18 anys. És una nova catequesi per a adolescents, amb implantació a més de 1.000 parròquies dels Estats Units amb gran èxit i ara també a Barcelona. Per a més informació: t. 934 576 552, a/e: parroquiaconcepciobcn@gmail.com

Llibres

Hem perdut alguna cosa?

de Josep Lluís Martínez Picañol, conegut com Picanyol, un dels noms cabdals del còmic en català. Aquest llibre, de 140 pàgines, editat per Claret, és una crida a la recerca dels valors perduts, a recuperar l'esperança i fa una ferma reivindicació de la cultura. El formen un seguit de citacions d'autors tan diversos com Gustave Flaubert, Coco Chanel, el papa Francesc, Antoni Gaudí, van Gogh o Johannes Brahms. També hi trobem refranys populars, proverbis xinesos i, fins i tot, alguna cita d'algun veí del poble. Els dibuixos que acompanyen les cites són una selecció de tot el seu material de cinquanta anys de vida professional.

LA Lògica DEL DO

18. Gramàtica de l'esperança

No crec que estiguem fets per a la mort, sinó tot al contrari, per a la vida, encara que caminem inexorablement cap a la mort des del mateix moment de néixer i que hàgim de passar, irremissiblement, pel tràngol de la mort.

De vegades penso en el no-res còsmic i sento un verader esglai. No puc evitar que em ragin les llàgrimes cara avall. Escriu Soren Kierkegaard que la desesperació és viure sense la perspectiva de l'eternitat (*Los lirios del campo y las aves del cielo*, Madrid: Trotta, 2007, p. 114), és sentir que el vaixell s'enfonsa i que res ni ningú no pot evitar-ho. La primera malaltia greu revela sovint la futura causa de la nostra mort. Els últims temps són sempre llargs i el que resta s'escola com la sorra d'un areny. Acabem la nostra cursa en aquest món abandonant-ho tot en la mort. Aquest és el nostre destí. No cal llegir Martin Heidegger per saber-ho.

Tot ésser humà, de manera conscient o inconscient, cerca una sortida satisfactòria a la mort. Una primera opció és no pensar-hi. La segona opció és resignar-se. La tercera opció: la fe en la ciència i en la tècnica. La quarta opció s'inspira en les savieses de l'Extrem Orient, que és molt àmplia i diversificada i que està adquirint ca-

da vegada més rellevància en la nostra societat, encara que sigui com a contrapunt de la societat del tenir.

La cinquena opció consisteix a esperar l'eternitat. És l'esperança que es basteix a partir del fet pasqual, de la mort i de la resurrecció de Jesús. Optar pel Crist no és una cega conformitat amb les coses i amb les lleis, sinó un pas endavant de la humanitat, més enllà de l'afirmació de si mateix, vers l'amor que tot ho pot. Consisteix a creure que *Àgape* és més fort que *Thanatos*. És un pas de la mort a la vida, lineal, real. És creure que hi ha quelcom nou que vindrà: la resurrecció. Que la vida és renúncia, i la renúncia, vida. És una realitat de la qual Déu mateix es fa garant. El cristià mira de travessar la vida amb la ferma esperança de trobar a l'altre costat la vida nova en Déu.

Crec en una espiritualitat de l'esperança. L'esperança parteix de la convicció que totes les coses estan cridades a ser en plenitud. M'arrenca de la nostàlgica i malenconiosa reflexió sobre el passat i m'orienta a construir, amb realisme, el futur possible. És una qüestió de fe i certament d'esperança. No hi ha manera de demostrar-ho, però tampoc de demostrar-ne la falsedat.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

Chiara. Palabras de Vida / 1 (1943-1990).

Esta obra de 532 pàgines, preparada por Fabio Ciardi, y editada por Ciudad Nueva, recoge 350 comentarios a la «Palabra de Vida» durante más de 60 años, desde los inicios de la experiencia evangélica de Chiara Lubich, fundadora del Movimiento de los Focolares (el primer comenta-

rio es de 1943) hasta 2006, y ve la luz justo cuando se celebra el centenario de su nacimiento. Con esta nueva colección, Ciudad Nueva quiere poner de relieve la profundidad espiritual y carismática de la autora.

Sant Julià de Toledo, bisbe de l'Església visigoda, de Pablo Sierra López. Llibret de 28 pàgines, editat pel CPL en la col·lecció «Sants i santes», n. 271. Aquest sant va néixer a Toledo en la primera meitat del s. VII. Orde-

nat prevere, va tenir fama d'home fidel i entregat a la seva missió, de manera que l'any 680 va ser escollit bisbe de Toledo. Va treballar amb molta dedicació al servei de l'Església i dels seus diocesans i va deixar un bon nombre d'obres d'explicació de la fe cristiana. Va morir l'any 690.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

La casa común

Iniciamos el mes de septiembre con una jornada para reflexionar sobre el medio ambiente, la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado de la Creación, que este año tiene como tema: «Jubileo por la Tierra». Iniciamos el *Tiempo de la Creación*, una iniciativa que se celebra cada año desde el 1 de septiembre hasta el 4 de octubre, fiesta de san Francisco de Asís. Esta propuesta organizada por el Dicasterio para el Servicio del desarrollo humano integral del Vaticano nos invita a unirnos a la familia de todos los cristianos para orar y actuar en beneficio de la casa común.

Este año, además, la iniciativa tiene lugar durante la celebración del quinto aniversario de la carta encíclica *Laudato si'*. En este documento, el papa Francisco nos invita a todos a comprometernos a amar y proteger nuestro planeta y

toda la vida que se alberga en él. Debemos tener especial cuidado de las personas que lo habitan y velar por su dignidad; ellas son las criaturas principales de la creación.

Vivimos un tiempo de pandemia en el cual hemos aprendido hasta qué punto dependemos unos de otros, pues cada vez somos más conscientes de las interacciones entre todos los seres vivos de la creación. Si somos solidarios, podemos ayudar a salvar vidas. Por ejemplo, si cumplimos las medidas de seguridad e higiene frenamos el contagio del coronavirus. Si nosotros nos protegemos, protegemos a los demás. Este sentido cooperativo también es necesario en nuestra relación con el medio ambiente: si cuidamos el planeta, nos cuidamos a nosotros mismos. Los seres humanos somos seres sociales, relacionales y, por tanto, necesitamos a la comunidad para alcanzar nuestra plenitud. Se puede decir que todos estamos conectados, porque todos somos hijos de un mismo Padre creador.

Si cuidamos la Tierra, estamos haciendo posible la vida. La reciente exhortación apostólica del papa Francisco con el título *Querida Amazonia* nos anima a acelerar los pasos hacia nuevos caminos para la Iglesia y para una ecología integral. El Papa nos advierte: «No habrá una ecología sana y sustentable, capaz de transformar algo, si no cambian las personas, si no se las estimula a optar por otro estilo de vida, menos voraz, más sereno, más respetuoso, menos ansioso, más fraterno» (*Querida Amazonia*, 58).

Confío que este *Tiempo de la Creación* nos ayude a darnos cuenta de que «vivir la vocación de ser protectores de la obra de Dios es parte esencial de una existencia virtuosa, no consiste en algo opcional ni en un aspecto secundario de la experiencia cristiana» (*Laudato si'*, 217).

Queridos hermanos y hermanas, cuidemos nuestra hermana tierra. Y pidamos al Señor que nos ayude: Padre del cielo y de la tierra, que tu Espíritu haga renacer la creación (cf. *Salmo* 104,30), y que la fuerza de tu amor nos anime a cuidar la vida y la belleza de la casa de todos. Te lo pedimos en nombre de Aquél que proclamó la Buena Noticia del Evangelio a todo el mundo.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT